

Landskap: *Skåne* Upptecknat av: *Öfverberg*
 Härad: *Hälsinge* Adress: *Lund*
 Socken: *Ärddelingsö socken* Berättat av: *Theodor Riesten*
 Uppteckningsår: *1934* Född år *1847* i *Vilhelms*

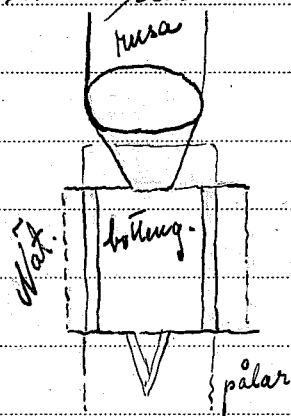
Uppteckningen rör <i>älsöttergarn</i>	<i>sid. 1</i>
<i>Silbagarn (nålingar)</i>	<i>" . 2</i>
<i>Ärddelingsgarn</i>	<i>" . 4</i>
<i>Ärddelingsgarn</i>	<i>" . 5</i>
<i>Ärddelingsgarn</i>	<i>" . 6</i>
<i>Ärddelingsgarn</i>	<i>" . 7</i>
<i>Ärddelingsgarn</i>	<i>9-13</i>

Ålbottengarn:

5255

1.
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Först har man en rad med pålar, som är 8-10 m långa, 4 dm breda, tjocka och runda. Själva rektangeln är ett bottengarn och vid underkanten på detta är fäst en mycket grov trådstättning avsedd att hålla det nere. För dess botten hänger från pålarna och mynnar i en kusa med runda bågarna, av vilka den främsta kallas storbågen.



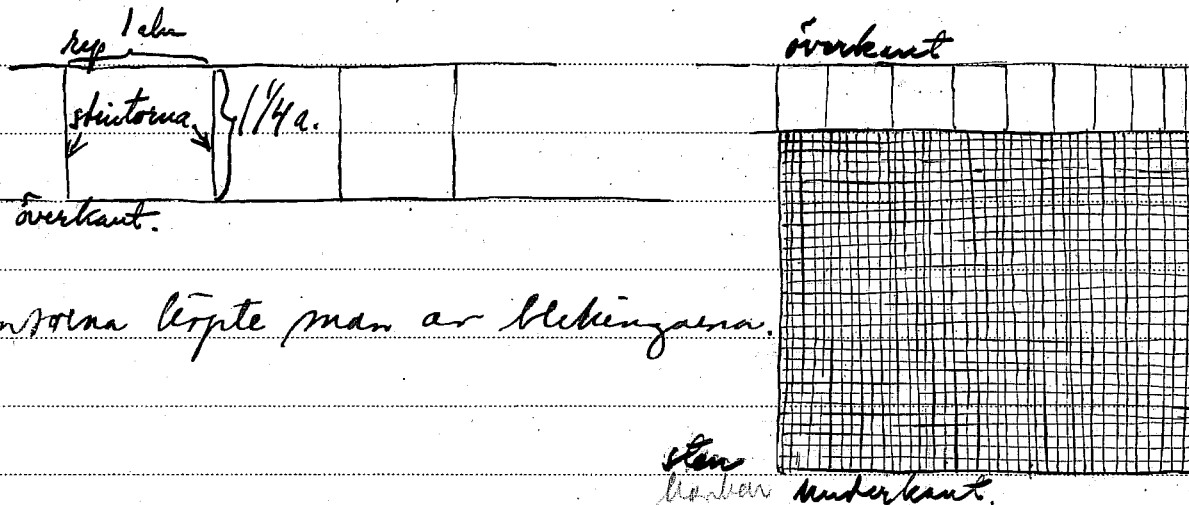
Man har tagit ner vid och ned upp till botten under vattenytan. Själva nätet står med sin övre kant över vattnet.

5255

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Sillegarn: De är 10-1200 maskor långa. Runt omkring hela näset går en garnsvor 30 tredjedel. nr 12. Sedan följs det ett up, som var styrt ett tum högt och fastsat i garnsvoren. Sedan följs det på "manssena" (sillegarnen) stinta, 30 garns snor, en god del mellan varje stinta. Den knöt man om snoren som var sterten till bussen. Den höll den senare vid uped.

När man skall lägga i kyg sillegarnet, så lyntas man de här stintorna. Följande.



Manssena löpte man av blickarna.

5255

På denna 1200 meters nivå var garnstolken 30 bnd på aln och
var 310 bnd = 10 alnar djupa.

I närheten kom det till en massa bleksigga och dessa
drev här omkring med sina "mansor" och lundade därigenom
vår fisk. Detta väckte ont blod bland ortstorna. Sedan fick
de tillfälle att fatta här men skulle då ha samma red-
skap som dessa.

Man hade fast fladdlock i örnkanten på länen.
Medan nätet i örn var 12 sexbådg. enkelt så hade man
i Kantonen 30 eller 36 bådg. Kulltaumans utgörande tre
Kardeller med 12 bådg. I örnkanten hade idel
blå uter sten.

3
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Rödspättigarn. Seras måstrollek var 10 bords på aln,
men för i tiden hade man pådänd, den var 9 bords och
ännu tidigare $8\frac{1}{2}$ bords. Numera hade man gaen, som
är 2000-2500 mskor långa och vanligen 11 bords på var
halva. Man hade i överhanten (tålm) kockflad och i under
hanten sten. De äldsta innehöll 100 stenas, numera
finns 120 stenas. Man hade vanligen en sida på varje fäsen.
Själva nätet var knutet med n:r sexbådig bomullsgarn
medan hanten bands med mör eller 12 bådigt pådänd
För att hålla garnet nere använde man vabare, som
bestod av ett par alnar långt lättna av trä, på vilka
man tråd några kockslivar, fyrkantiga eller runda, 5-7
flm långa och 1-3 t. breda. Dessa satt mitt på
detta, medan man i toppen hade en röd (vit) flanel-
bit och i nedre änden en band, i vilken en
några kilo tung sten placerades.

5255

5.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Förhållanden. De äldsta ha en genomsnittl. av 12-16 brd på
den nedersta äran 10-11 brd, 12, 13, 14 till ned. De äro 130 st
länga (närmast 105-115) och 22 brd djupa (de äldsta) = $2\frac{1}{4}$ a.
Medan de nyare äro 25 brd djupa ($2\frac{1}{2}$ a). Överhatten

På en. De äldre voro mindre och många storbänk. Man hade
endast 5 bägar medan man numera har 7-8 stycken.
De kallas även bygglar. Den minsta bagen i stuten var
en den trästörcen. De putto ungefär på en, den avlång
från varandra. Som material till bygglarna använde
man rotting, päl och ibland tog man gre från
gamla råbåtarnas. De första bägarna stöda "rön"
och den sista, vanligen kallad ålarummet = halvren

Intaget är småbänk i stuten, mellanbänk i
mellanbagen och storbänk i stulet. Det man gör ett nät
så har man lika många maskor, där stuten smälner
som en på stuten. Sedan till man en en maska
på var tredje bor.

Man har två annor, den är förtedd vid kanten
på ryttstagen. Den ena är lukt lock, en fannan medan
den andra är 10 fannan. I överkanten på fannan
sitter lockflod, i underkanten sten.

Plumsevad:

5255

7
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

För att fånga fisk användes man ännu en md, här vanligen benämnd plumsevad. Man har använde den för att fånga tobis och då hettes den rök eller har man den för att ta kungäddor, särskilt med om det benämnes den "ö" en "ö" bestod av två armar, c:a 20 fannar längd (rek- raden) som är högfästa ovan om niden men på mitten finnes liksom en stul eller fiska 3 fannar lång, $\frac{1}{2}$ fann djup. Den är stor som en näs och knuten med m:n 12 m:n trådigt eller halvtrådigt bomullsgarn. På översidan sitter korleflad och på undersidan sten. I vanden änden av armarna är i instulena två träklappar, vid vilka linsarna fästas.

Vid fisket begynner segen man sänder en lin på stranden medan på vaden tiden sitter en man i en aka och håller fast i en lin som är fast vid roten. Sedan drar man den öre del spikent stället och ligger i land roten, medan båtarna ligga stilla. Vanligen

5255

Uppröket man en tank om grund pandeerd, 7m
av fiskrik.

8.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Skriv endast på denna sida!

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

5255

Ålbottengarn
Viklöj

Shene

9.

Harjagers hävel
Foddhögarna forken
Viklöj



H. Br. L. Djup Diam.

Ägare: William Jonsson

Negativ.

Albottingarn
Viklöf

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

5255

Slane 10.
Havjagars härad
Födelseorten
Viklöf



H. Br. L. Djup Diam.

Ägare: *William Jönsson*

Negativ.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

5255

Albottengarn
Niklög

Skone
Harjagus härad
Löddekönings boken
Niklög



H. Br. L. Djup Diam.

Ägare: William Jönsson

Negativ.

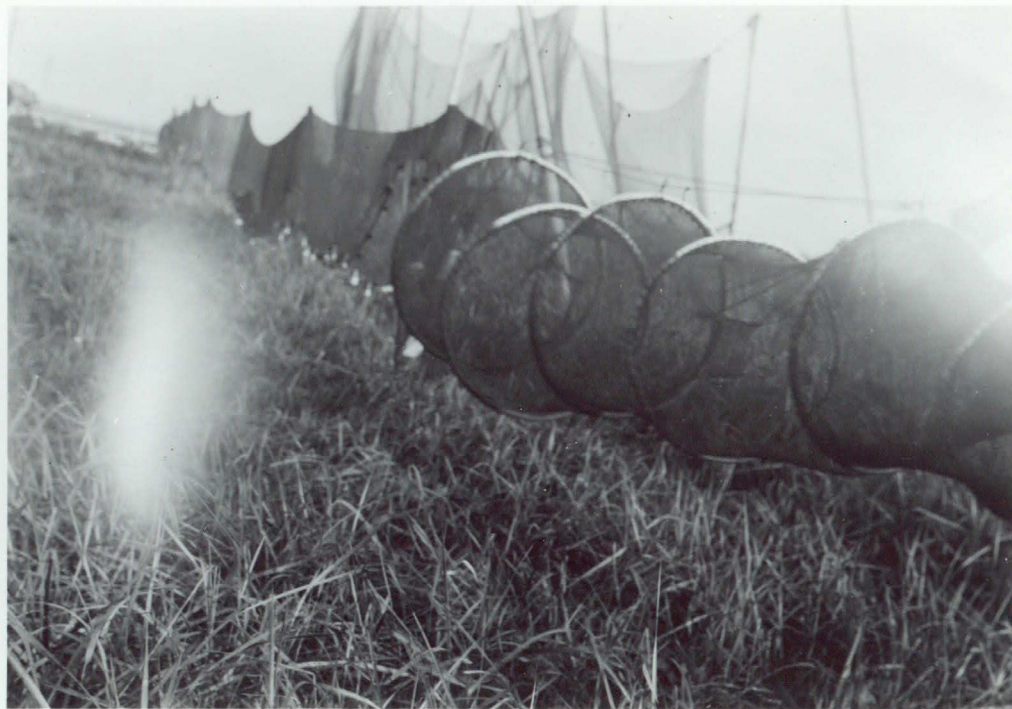
LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

5255

Rusa
Niklön

Shane
Thyngus härad
Folke Löfvinge arkiv
Niklön

12.



H. Br. L. Djup Diam.

Ägare: William Jönsson

Negativ.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

5255

Rusa
Viklöf

Skane 13.
Harpjagers härad
Faddelöpinge socken
Viklöf



H. Br. L. Djup Diam.

Ägare: William Jönsson

Negativ.